

РЕШЕНИЕ

№ 7212

гр. София, 18.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 20.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **531** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 1408 от 19.01.2016 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р-22221014000529-091-001/27.04.2015 г., издаден от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1472 от 30.09.2015 г. на Директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С.. Моли оспорваният Ревизионен акт да бъде отменен.

Ответникът – Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, редовно призован чрез юрк. Н. моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 45 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221014000529-020-01/03.09.2014 г. (л. 18 от делото), връчена по електронна поща, за което е получено потвърждение на 12.09.2014 г. (л. 19 гръб от

делото) за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.05.2012 г. до 31.12.2013 г. и за корпоративен данък за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2013 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП (вж. Заповед № РД-01-552 от 07.05.2013 г., издадена от директора на ТД на НАП – С. на л. 16 от делото). Срокът, в който следва да завърши ревизията, е определен на три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР на 12.09.2014 г. Срокът на цитираната ЗВР е изменен със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221014000529-020-02/10.12.2014 г., издадена от същото лице, като е определен нов краен срок до 12.02.2015 г. Видно от приложеното по делото Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ е, че съобщението за връчване на последната е активирано на 16.12.2014 г. (л. 21 от делото).

На 06.03.2015 г., след срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден Ревизионен доклад № Р-22221014000529-092-001 (л. 23 от делото) от ревизиращите органи, определени с посочената по-горе ЗВР. Р. доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. Видно от Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ е, че съобщението за връчване на последната е активирано на 06.03.2015 г. (л. 63 от делото).

Констатираното от съда издаване на РД след изтичането на срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК представлява несъществено процесуално нарушение, което не би могло да доведе до издаването на различен по съдържание РА и не влияе на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо неспазването на срока по чл. 117 от ДОПК не може да бъде самостоятелно основание за отмяната на РА.

На основание и по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК от ревизирания субект не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизионното производство завършва с РА № Р-22221014000529-091-001 от 27.04.2015 г. (л. 64 от делото), издаден на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Видно от Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ е, че съобщението за връчване на последната е активирано на 28.04.2015 г. (л. 71 от делото). С РА са определени задължения по ЗДДС в размер на 53 605,17 лв. и лихви за забава в размер на 12 586,87 лв., от които 5 088,80 лв. деклариран, но невнесен от дружеството и 48 516,79 лв. вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от 13 доставчика, подробно изброени в РД и РА. Определени са и задължения за внасяне за корпоративен данък в размер на 23 790,83 лв. и лихви 3 683,22 лв., от които 1 232,79 лв. деклариран но невнесен от лицето данък и 22 558,01 лв. непризнати разходи за отчетени стоки.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК от ревизирания субект до директора на Дирекция „ОДОП” е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА с вх. № 53-03-1227/08.05.2015 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-859/15.05.2015 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С., (л. 72 от делото).

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция „ОДОП“ С. до 14.10.2015 г. (л. 73 от делото).

С Решение № 1472/30.09.2015 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. (л. 6 от делото), атакуваният РА е потвърден изцяло. Последното е връчено на ревизирувания субект на 29.12.2015 г.

Извършените процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящето решение. В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че през ревизираните периоди осъществяваната от [фирма] дейност е търговия на дребно с хранителни и нехранителни стоки. Дейността на дружеството е извършвана в обект супермаркет „Ф. 5“.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице. В отговор са представени единствено спорните фактури, копия на фискални бонове и справки за доставките и продажбите.

На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици на ревизираното лице. Резултатите от същите са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки, описани в ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

След анализ на представените в хода на ревизионното производство документи органите по приходите са направили заключение, че не са установени реално извършени доставки от посочените доставчици, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС във връзка с чл. 6 от същия закон на дружеството не е признато право на приспадане на данъчен кредит. На основание чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10 от същия закон е извършено преобразуване на счетоводният финансов резултат в посока увеличение със сумата в размер на 91 956,90 лв. за 2012 г. и в размер на 133 623,46 лв. за 2013 г., представляващи отчетените през съответните години разходи-отчетна стойност на стоките, по доставки които не са реално осъществени. Установени са и задължения за донасяне на ДДС в размер на 5 088,80 лв. и съответните лихви за данъчни периоди от м.06.2013 г. до м. 12.2013 г., както в размер на 1 232,79 лв. за деклариран, но невнесен корпоративен данък и съответните лихви.

От правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № Р-22221014000529-091-001/27.04.2015 г., е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Оспореният РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

I. В частта по Закона за данъка върху добавената стойност:

С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по отношение на следните фактури и доставчици:

1. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчен период м. 07.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане

на данъчен кредит в размер на 583,33 лв., по фактура № 3401/12.07.2012 г., с предмет „натурален сок” (л.162 гръб от преписката).

В хода на ревизионното производство е установено, че предметът на дейност на доставчика е ремонт на леки и лекотоварни автомобили, мотоциклети и камиони, търговия с автомобили и резервни части.

В отговор на връченото искане за представяне на документи и писмени обяснения управителят на [фирма] е заявил, че дружеството не е имало търговски взаимоотношения с ревизираното лице, а издаваните от него фактури са с други поредни номера (л. 443 от преписката). Констатирано е, че фактурата не е отразена в Дневника за продажби за съответния период.

С цел доказване на извършено плащане по спорната фактура от страна на ревизираното лице е представен фискален бон. Във връзка с това от органите по приходите е извършена проверка в информационната система на НАП, при която е установено, че същият е издаден от нерегистрирано в НАП устройство.

2. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м.10.2012 г., м.11.2012 г., м.01.2013 г. и м.02.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 718,00 лв. по фактури № 3182/13.10.2012 г., № 3210/14.01.2013 г., № 3244/17.01.2013 г., № 3257/12.02.2013 г. и № 3258/12.02.2013 г. (л. 165, л. 168, л. 170 гръб, л. 174 гръб, л. 176 гръб от преписката). Предмет на доставките са банани, лимони, ябълки, картофи, зеле, мандарини, портокали.

В хода на ревизионното производство е установено, че фактурите не са отразени от [фирма] в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период, а самият доставчик е deregистриран по ЗДДС, считано от 29.09.2012 г. (Акт за deregистрация по ЗДДС на л. 841 от преписката) и няма регистрирани ЕКАФП.

3. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчен период м.08.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 183,34 лв. по фактури № 2348/04.08.2012 г., № 2349/04.08.2012 г., № 2350/04.08.2012 г. и № 2351/04.08.2012 г. (л. 187 гръб, л. 182 гръб, л. 186 гръб, л. 189 от преписката). Предмет на доставките са студен чай, енергийни напитки, капан за хлебарки, ленти за мухи, душ гел, мокри кърпи, лак за коса.

В хода на ревизионното производство е установено, че фактурата не е отразена от [фирма] в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период, а самият доставчик е deregистриран по ЗДДС, считано от 10.06.2011 г. (Акт за deregистрация по ЗДДС на л. 851 от преписката) и няма регистрирани ЕКАФП.

4. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м.05.2012 г. и м.07.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 980,01 лв. по фактури № 10481/10.05.2012 г., № 10497/06.05.2012 г., № 10498/28.05.2012 г., № 3519/17.07.2012 г., № 3525/19.07.2012 г. и № 3530/19.07.2012 г. (л. 195, л. 198, л. 202, л. 205, л. 209, л. 213 – всички гръб от преписката). Предмет на доставките са омекотител, мокри кърпи, клечки за уши, дезодорант, тоалетна хартия, салфетки, паста за зъби, четки за зъби, сапуни.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в Агенция по вписванията в Търговския регистър за [фирма], при която е констатирано, че на 18.04.2012 г. е вписано прекратяване на търговска дейност.

Установено е, че горепосочените фактури не са отразени от [фирма] в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период, като и че дружеството няма регистриран ЕКАФП. Към датите на издаване на фактурите (м. 05 и м. 07.2012 г.) дружеството няма регистрирани трудови договори, а декларираният от него предмет на дейност е търговия с автомобили. Същото има регистриран обект –офис в [населено място], [улица], но съгласно подадена Г. за календарната 2012 г. от дружеството не са декларирани приходи от извършвана дейност.

5. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м. 05, м. 06 и м. 07.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 616,67 лв. по фактури № 10613/08.05.2012 г., № 10641/21.05.2012 г., № 10701/08.06.2012 г., № 10705/15.06.2012 г., № 10651/10.07.2012 г. и № 10662/10.07.2012 г. (л. 217, л. 219, л. 223 – всички гръб, л. 226, л. 229, л. 232 от преписката). Предмет на доставките са ленти за под-еко, домакинска тел, попивателни кърпи, омекотител, гел за пране, прах за пране.

В хода на ревизионното производство е установено, че фактурите не са отразени от [фирма] в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период, а самият доставчик е deregистриран по ЗДДС, считано от 01.01.2012 г. и няма регистрирани ЕКАФП.

6. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди от м. 06.2012 г. до м. 04.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 12 668,53 лв. по 19 фактури, подробно описани по номера и дати в РД на стр. 53. Предмет на доставките са пълнители, ароматизатори за въздух, универсални кърпи, мокри кърпи, део стик, енергоспестяващи лампи, сирене, памперси, спрей против насекоми, тоалетна хартия, чували за смет, пликове за печене, самообръсначки, препарати за WC, домакинска тел, домакински гъби и натурален сок (л. 237 и сл. от преписката).

В хода на ревизионното производство е установено, че фактурите не са отразени от доставчика в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период.

От органите по приходите е направена съпоставка на представените от [фирма] фискални бонове издадени от [фирма], при която е установено, че същите не отговарят на декларираните в системата на НАП ФУ на дружеството.

В резултат на извършената на доставчика насрещна проверка от управителя на доставчика е представена декларация (л. 741 гръб от преписката), с която заявява, че представляваното от него дружество никога не е имало търговски взаимоотношения с [фирма] и на същото не са издавани посочените в ИПДПОЗЛ фактури. На следващо място е декларирано, че от основаването си [фирма] се занимава единствено с производство на интериорни врати, дограми и обзавеждане. Всички фактури, които дружеството издава, са свързани само с тази дейност и са попълвани и подпечатвани единствено от собственика на дружеството.

От органите по приходи е извършена съпоставка на представените от [фирма] фактури, за които се твърди да са издадени от [фирма] и представената от [фирма] декларация, при която е установено, че печатите по представените документи са различни.

7. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди 08.2012 г. до м. 05.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7 493,33 лв. по 12 фактури, подробно описани по номера и дати в РД на стр. 57. Предмет на доставките са клечки за уши,

клички за зъби, боя за коса, тоалетна хартия, кухненски салфетки, кашкавал, моб за под вѐже, попивателни кърпи, домакински гѐби, универсални кърпи, домакинска тел, омекотител, ароматизатори, ароматни свещи, белина, шоколадови бисквити, шоколадови бонбони (л. 286 – грѐб и сл. от преписката).

В отговор на връченото искане за представяне на документи и писмени обяснения управителят на [фирма] е декларирал (л. 754 от преписката), че от дружеството не са издавани посочените в искането фактури, както и че няма стопанска дейност, никакви плащания и договори с контрагент [фирма]. Посочено е още, че основен предмет на дейност на [фирма] е търговия с канцеларски материали, офис консумативи и компютърна периферия.

След извършена проверка в информационната система на НАП от органите по приходите е установено, че доставчикът не е отразил фактури с получател [фирма] в дневника за продажби и СД.

При съпоставка на представените от [фирма] фактури, за които се твърди, че са издадени от [фирма] и представената декларация от управителя на доставчика е констатирано, че печатите по представените документи са различни.

8. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м. 09.2012 г. и м. 12.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 300,00 лв. по фактури № 12488/18.09.2012 г. и № 4903/10.12.2012 г. (л. 336 и л. 339 грѐб от преписката).

Предмет на доставките са попивателни кърпи, прах за пране, омекотител.

При извършената насрещна проверка от управителя на доставчика са представени писмени обяснения (л. 613 от преписката), съгласно които ЕТ не извършва търговска дейност от март 2010 г., няма стопанска дейност с контрагент [фирма], както и че не са издавани фактури на това дружество. В обясненията е посочено още, че предметът на дейност на дружеството е бил търговия на дребно с маркучи и автомобилни аксесоари.

От органите по приходите е извършена проверка, при която е установено, че [фирма] не е отразило фактури с получател [фирма], както и че няма регистрирано ФУ.

9. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м.06.2012 г. и от м.12.2012 г. до м.04.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 426,66 лв. по 8 фактури, подробно описани по номера и дати в РД на стр. 60. Предмет на доставките са дезодорант, шампоан, крем за ръце, течен сапун, леща, ориз, почистващ препарат „Д.“, дамски превръзки, кухненски ролки, минерална вода (л. 343 грѐб и сл. от преписката).

При извършената насрещна проверка от управителя на доставчика са представени писмени обяснения (л. 790 от преписката), съгласно които дружеството не е имало стопанска дейност с контрагент [фирма] и на същото не са издавани фактури.

10. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м.01.2013 г., м.03.2013 г. и м.05.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер 4 695,00 лв. по 7 фактури, подробно описани по номера и дати в РД на стр. 63. Предмет на доставките са нес кафе, алкохолни напитки – водка, джин, памперси, прах за пране, лак за коса, гел за коса, гел за пране, омекотител (л. 388 грѐб и сл. от преписката).

От органите по приходите е установено, че дружеството няма регистрация по реда на ЗДДС.

11. По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м. 03.2013 г. и м. 04.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 268,00 лв. по фактури № 3030/04.03.2013 г. и № 2622/09.04.2013 г., с предмет на доставките гел за пране, портокали (л. 384 и л. 386 от преписката).

При извършената насрещна проверка от управителя на доставчика е представена декларация (л. 724 от преписката), в която е посочено, че изброените в искането фактури не са издавани на [фирма].

В хода на ревизионното производство е установено, че доставчикът се занимава с епоксидни смоли, втвърдители, производство на еп. компаунди, китове, ел. изоляции, слюденитови изделия и други, както и че от 01.04.2012 г. дружеството няма касов апарат, а преводите се извършват само по банка. Във връзка с това от органите по приходите е установено, че представените от ревизираното лице фискални бонове, издадени от [фирма], не отговарят на декларираните в системата на НАП ЕКАФП на името на дружеството.

12 По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчен период м. 11.2012 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 665,50 лв. по фактура № 2735/15.10.2012 г. (л. 193 от преписката). Предмет на доставката е ароматизатор за WC.

В хода на ревизионното производство е установено, че фактурите не са отразени от [фирма] в Дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния период, а самият доставчик е deregистриран по ЗДДС, считано от 21.02.2011 г. (Акт за deregистрация на л. 865 гръб) и няма регистрирани ЕКАФП.

13 По доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]:

За данъчни периоди м.04.2013 г. и м.05.2013 г. органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 584,00 лв. по фактури № 2415/09.04.2013 г., № 2417/10.04.2013 г., № 2430/29.04.2013 г. и № 3017/12.05.2013 г. (л. 370 гръб и сл. от преписката). Предмет на доставките са почистващ препарат „Д.“, калгон, кроасани, нес кафе, пълнители за WC.

При извършената насрещна проверка от управителя на доставчика е представена декларация (л. 654 от преписката), в която заявява, че на ревизираното лице не са издавани фактури, както и че дейността на дружеството е силно ограничена и към момента работят само с [фирма].

В хода на настоящото съдебно производство с молба от 14.04.2016 г. (л. 88 и сл. от делото) по делото бяха представени приемо-предавателни протоколи, които са съставени с цел да удостоверят предаване на процесните стоки от страна на доставчиците на жалбоподателя [фирма]. Същите бяха оспорени от страна на ответника и по делото беше открито производство по оспорване на подписите в представените приемо-предавателни протоколи по реда на чл. 193, ал. 1 ГПК, във вр. с § 2 ДР ДОПК. На жалбоподателя беше изрично указано да заяви дали ще се ползва от тях, както и че е в негова тежест да докаже автентичността на оспорените документи. Последният не прояви никаква процесуална активност в указания смисъл, като същевременно молбата, с която бяха представени, остана неподписана въпреки изричните указания на съда в тази насока, поради което с протоколно определение от 20.10.2016 г. съдът изключи от доказателствата по делото документите, представени с молба от 14.04.2016 г.

С протоколно определение от 16.06.2016 г. (л. 182 от делото) по делото беше допуснато разкриване данъчна и осигурителна информация на основание чл. 74, ал. 2 ДОПК по молби, постъпили от жалбоподателя. От ТД на НАП С. бяха приобщени документи, от които се установява следното: [фирма] няма извършвани ревизии за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., както и няма данни за издавани А. за същия

период; за [фирма] няма данни за издавани А. за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г.; [фирма] няма извършвани ревизии за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., както и няма данни за издавани А. за същия период; [фирма] няма извършвани ревизии за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., но същия период има издаден А. с резултат за възстановяване; [фирма] има издаден РА за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., но с него не са установени задължения релеванти за спора, няма издадени А.; [фирма] няма извършвани ревизии за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., както и няма данни за издавани А. за същия период; [фирма] има издаден РА за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., но с него не са установени задължения релеванти за спора, няма издадени А.; [фирма] има издаден РА за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., но с него не са установени задължения, които да обхващат спорния период, няма издадени А.; [фирма] няма извършвани ревизии за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., както и няма данни за издавани А. за същия период; [фирма] има издаден РА за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2013 г., но с него са установени единствено задължения лихви, няма издадени А.. Посочените документи са приети по делото с протоколно определение от 20.10.2016 г.

Съдът намира, че за да се разреши спорния по делото въпрос следва да се направи преценка за реалността на доставката по фактурите, издадени от горепосочените доставчици.

Въз основа на съвкупна преценка на представените по делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен изводът на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на гореописаните доставки на стоки.

На първо място по отношение на дружествата [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е установено, че към датата на издаване на спорните фактури същите са били deregистрирани по ЗДДС, а [фирма] изобщо няма регистрация по ЗДДС.

Съгласно чл. 106, ал. 1 от ЗДДС прекратяване на регистрацията (deregистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на deregистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. В този смисъл доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са имали право да начисляват данък и да посочват същия в издадените от тях фактури след датата на deregистрация. Съгласно чл. 113, ал. 9 ЗДДС, данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. Условието и задълженията за начисляване на ДДС са посочени в разпоредбата на чл. 86 ЗДДС, от която е видно, че данъкът се начислява от регистрирано по ЗДДС лице. В този смисъл посоченият в издадените фактури данък се явява начислен неправомерно, поради което правилно е отказан данъчен кредит и на основание чл. 70, ал. 5 ЗДДС.

Неправомерно по смисъла на чл. 70, ал. 5 ДОПК, е начисляването на ДДС само и единствено тогава, когато данъкът не следва въобще да бъде начисляван, без значение дали са спазени сроковете, посочени в ЗДДС или не. Такива са хипотезите на освободена доставка или доставка с място на изпълнение извън територията на страната, когато доставчикът е neregистрирано по ЗДДС лице или е начислен данък за дейност, която е извън обхвата на данъка върху добавената стойност. Разглежданият случай е именно в една от горните хипотези – доставчиците са neregистрирани по ЗДДС лица.

На следващо място следва са посочи, че за да се признае на задълженото лице право на данъчен кредит в качеството му на получател по облагаема доставка е необходимо да се установи по безспорен начин извършването на такава облагаема доставка по смисъла на чл. 6 или на чл. 9 ЗДДС. В конкретния случай по делото не се

установи и доказа от доставчиците да е извършвана продажба на фактурираните стоки. Видно от предмета на процесните фактури, които са представени от жалбоподателя е, че се касае за родово определени вещи и прехвърлянето на собствеността върху тях, респективно данъчното събитие настъпва с отделянето на тези вещи от останалите от същия род. По аргумент от чл. 24, ал. 2 ЗЗД те се индивидуализират с определянето им по съгласие на страните или с предаването им, поради което релевантно е доказването именно на тези факти. В този смисъл в административното и/или в съдебното производство следва да се установи на първо място наличието при продавача на стоките - предмет на сделката и на второ място прехвърлянето на собствеността върху същите, чрез фактическото им предаване, включително извършването на транспорт, товаро-разтоварни работи, ако такива са необходими с оглед спецификата на продажбата, както и приемането на стоката. В конкретния случай не е доказан нито един от изброените факти при доставчиците. На следващо място освен, че не се установява доставчиците да са разполагали със стоки от вида и количеството на процесните към датата на издаване на спорните фактури, липсват и доказателства, че същите са имали собствени, респективно наети складови помещения за съхранението им или са използвали подизпълнители. В случая не само от доставчиците, но и от жалбоподателя не са представени доказателства за действително развили се търговски взаимоотношения. В този смисъл от последния в хода на ревизионното производство са приобщени единствено спорните фактури, придружени от фискални бонове и справки за доставките и продажбите. В хода на съдебното производство от процесуалния представител на [фирма] бяха представени приемо-предавателни протоколи, но същият не прояви процесуална активност да докаже тяхната автентичност, поради което бяха изключени от доказателствата по делото. Жалбоподателят именно като страна по спорните доставки е следвало да разполага с тях и да ги представи още в хода на ревизионното производство. По делото не бяха ангажирани и доказателства за плащане на данъчната основа и данъка по фактурите, което макар и да не е пряко относимо към доказване реалността на доставката е още една индикация за липсата на действително извършени продажби. Освен това от органите по приходите е установено, че доставчиците или изобщо нямат регистрирани ЕКАФП, или фискалните бонове са издадени от нерегистрирани в НАП устройства.

По делото е безспорно, че е налице осчетоводяване на процесните фактури от страна на жалбоподателя, но предвид липсата на доказателства за реално развили се търговски взаимоотношения може да се направи обоснован извод, че същото е извършено без основание. Законът, преди всичко, изисква доказателства за действителното извършване на доставката, а след това и за правилното ѝ документиране и счетоводно отразяване.

На следващо съдът взе предвид и, че съгласно представените декларации и писмени обяснения от управителите на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] същите осъществяват дейност, различна от доставката на стоки от вида на процесните. В случая дружествата декларират предмет на дейност, както следва: ремонт на леки и лекотоварни автомобили, мотоциклети и камиони, търговия с автомобили и резервни части; производство на интериорни врати, дограми и обзавеждане; търговия с канцеларски материали, офис консумативи и компютърна периферия; търговия на дребно с маркучи и автомобилни аксесоари и т.н. Освен това всички заявяват, че не са имали търговски взаимоотношения с ревизираното лице и не са издавали фактури на същото, нито са включили същите в справките си декларации по ЗДДС. Последното се потвърждава и от установяванията, направени от органите по приходите в хода на ревизионното производство, въз основа на изходящи декларации от управителите на сочените за

доставчици дружества, които декларации не са оспорени от жалбоподателя, нито пък същият е ангажирал доказателства, които да ги опровергават.

На основание изложеното съдът приема, че жалбоподателят не доказва добросъвестността си по повод издаването на процесните фактури, тъй като не е изпълнил задълженията си да докаже, че действително е получил доставки на стоки от посочените във фактурите доставчици, че е положил всички разумни усилия, за да избегне въвличането си в данъчна измама. Напротив, с оглед изявленията на по-голямата част от доставчиците, че не са имали търговски взаимоотношения с [фирма], може дори да се направи извод, че е налице неправомерно поведение именно от страна на жалбоподателя, поради което не следва да му бъде признато правото на приспадане по данъка.

С оглед гореизложеното съдът приема, че в настоящия случай не са налице предвидените в чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС предпоставки за упражняване правото на данъчен кредит и законосъобразно с ревизионния акт това право е отказано по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

В хода на ревизионното производство е установено също, че от [фирма] е деклариран, но не е внесен ДДС в размер на 5 088,80 лв. за данъчни периоди от м.06.2013 г. до м. 12.2013 г. В хода на настоящото съдебно производство не бяха представени доказателства за плащане на същия, ведно със съответните лихви, поради което съдът намира РА за законосъобразен и в тази част.

II. В частта по Закона за корпоративното подоходно облагане:

От органите по приходите е извършено преобразуване на счетоводният финансов резултат в посока увеличение със сумата в размер на 91 956,90 лв. за 2012 г. и в размер на 133 623,46 лв. за 2013 г., представляващи отчетените през съответните години разходи - отчетна стойност на стоките по доставки, които не са реално осъществени.

Съдът намира РА за законосъобразен и в тази част.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводство (ЗСч), отразяващ вярно стопанската операция. При тълкуването на понятието документална обоснованост в цитираната разпоредба се налага изводът, че следва да са налице кумулативно две условия - от една страна документът следва да съдържа необходимите реквизити, посочени в ЗСч, а от друга документът да отразява вярно стопанската операция.

Доколкото в случая не са налице вярно и точно отразени реално възникнали стопански операции по отношение на доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], то не са налице и основания за признаване на счетоводния разход при формиране на данъчния финансов резултат с оглед разпоредбата на чл. 26, т. 2 ЗКПО, която е приложима в случая. Цитираната разпоредба изрично предвижда, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

С оглед така очертаната правна регламентация следва да се вземе предвид изложеното по-горе относно отказа на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от процесните доставчици и съображенията за липса на реално осъществени доставки, визирани в частта по ЗДДС. Недоказана реална доставка не поражда права за данъчно задълженото лице, както по отношение на косвени, така и по отношение на преките данъци. Законът във всички случаи изисква доказателства

за реалност на доставката. Извършеното от ревизираното лице намаление на счетоводния финансов резултат е било осъществено без основание, поради което извършеното изменение на същия е законосъобразно.

За календарната 2012 г. дружеството е подало Г. с вх. № 224351300396110/01.04.2013 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 749,40 лв. Установено е, че същият не е внесен и на основание чл. 9 ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ за невнесените в срок суми са начислени лихви в размер на 147,09 лв.

За календарната 2013 г. дружеството е подало Г. с вх. № 224351400449792/31.03.2014 г. с деклариран корпоративен данък в размер на 483,39 лв. Установено е, че същият не е внесен и на основание чл. 9 ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ за невнесените в срок суми са начислени лихви в размер на 45,76 лв.

Предвид липсата на представени доказателства за внасяне на декларирания от лицето данък, ведно със съответните лихви, съдът намира, че с РА правилно са определени посочените задължения.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че спорният РА е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и при този изход на спора същото следва да бъде уважено в размер на 2 851,88 лв. (две хиляди осемстотин петдесет и един лева и осемдесет и осем стотинки) съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 45 -ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р-22221014000529-091-001/27.04.2015 г., издаден от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1472 от 30.09.2015 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 851,88 лв. (две хиляди осемстотин петдесет и един лева и осемдесет и осем стотинки).

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: